

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De feruenti emendatione totius vitæ nostræ. 25

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

to corde amat: nec mortem, nec supplicium, nec iudicium, nec infernum metuit: quia perfectus amor, securum ad Deum accessum facit. Quem autem adhuc peccata delectant, non mirum, si mortem & iudicium timeat. Bonum tamen est, ut si necdum amor à malo te reuocat, saltem timor gehennalis coërceat. Qui verò timorem Dei postponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citiùs incurret.

CAP. XXV.

De feruenti emēdatione totius vite nostre.

2. Tim. 1 **E**STO vigilans & diligens, in Dei
4. seruitio: & cogita frequenter, ad
quid venisti, & cur sæculum reliquisti?
Nōne ut Deo viueres, & spiritualis
Matt. 5. homo fieres? Igitur ad profectum fer-
Apoc. 21 ueas, quia mercedem laborum tuorum
C. 22. in breui recipies: nec erit tunc am-
pliùs timor aut dolor, in finibus tuis.
Eccles. 51 Modicum nunc laborabis, & magnā
requiem, imò perpetuam lætitiā, in-
Apoc. 21 uenies. Si tu permanseris fidelis & fer-
C. 22. uidus in agendo, Deus procul dubio
Mat. 25 erit fidelis & locuples in retribuendo.
Spem

Spem bonam retinere debes, quòd ad *Rom. 5.*
 palmam peruenies: sed securitatem ca-
 pere non oportet, ne torpeas, aut ela-
 tus fias.

2 Cùm quidam anxius, inter metum
 & spem frequenter fluctuaret, & qua-
 dam vice mœrore confectus, in Eccle-
 sia ante quoddam altare se in oratione
 prostrauisset, hæc inter se reuoluit di-
 cens: O si scirem, quòd adhuc perse-
 ueraturus essem: statim quæ audiuit di-
 uinum intus responsum. Quid, si hoc
 scires, quid facere velles? Fac nunc,
 quod tunc facere velles, & benè secu-
 rus eris. Mox quæ consolatus, & con-
 fortatus, diuinæ se commisit volunta-
 ti, & cessauit anxia fluctuatio. Noluit
 quæ curiosè inuestigare, vt sciret, quæ
 sibi essent futura: sed magis studuit
 inquirere, quæ esset voluntas Dei be- *Rom. 12.*
 neplacens & perfecta, ad omne opus
 bonum inchoandum & perficiendum.

3 Spera in Domino, & fac bonita- *Psal. 36.*
 tem (ait Propheta) & inhabitā ter-
 ram, & pasceris in diuitiis eius. Vnum
 est, quod multos à profectu, & feruen-
 ti emendatione retrahit: horror diffi-
 cultatis, seu labor certaminis. Enim-

D 2 uerò,

uerò, illi maximè præ ceteris in virtutibus proficiunt: qui ea, quæ sibi magis graua & contraria sunt, viriliùs vincere nituntur. Nam ibi homo plus proficit, & gratiam meretur ampliorem: vbi magis seipsum vincit, & in spiritu mortificat.

4 Sed non omnes habent æquè multum, ad vincendū & moriendum. Diligens tamen æmulator, valentior erit ad proficiendum, etiam si plures habeat passiones, quàm alius benè morigeratus, minùs tamen feruēs ad virtutes. Duo specialiter ad magnam emendationem iuuant: videlicet, subtrahere se violenter, ad quod natura vitiosè inclinatur: & feruenter instare pro bono, quo ampliùs quis indiget. Illa etiam studeas magis cauere & vincere, quæ tibi frequētius in aliis displicent.

5 Vbique profectum tuum capias: vt si bona exempla videas vel audias, ad imitandum accendaris. Si quid autem reprehensibile consideraueris, caue ne idem facias; aut si aliquando fecisti, citiùs emendare te studeas. Sicut oculus tuus alios considerat, sic iterùm ab aliis notaris. Quàm iucundum & dulce

Mat. 7.

dulce est, videre feruidos & deuotos fratres, benè morigeratos & disciplinatos. Quàm triste est & graue, videre inordinatè ambulantes: qui ea, ad quæ vocati sunt, non exercent. Quàm nocium est, negligere vocationis suæ propositum: & ad non commissa, sensum inclinare?

*Ephes. 5.
c. 1.
Cor. 12.
Eccl. 3.*

6 Memor esto arrepti propositi, & imaginem tibi propone crucifixi. Benè verecundari potes, inspecta vita Iesu Christi: quia necdum magis illi te conformare studuisti, licet diu in via Dei fuisti. Religiosus, qui se intentè & deuotè, in sanctissima vita & passione Domini exercet, omnia vtilia & necessaria sibi, abundanter ibi inueniet: nec opus est, vt extra Iesum, aliquid melius quærat. O si Iesus crucifixus, in cor nostrum veniret, quàm citò & sufficienter, docti essemus?

*Gal. 2.
c. 6.*

7 Religiosus feruidus, omnia benè portat & capit, quæ illi iubentur. Religiosus negligens & tepidus, habet tribulationem super tribulationem, & ex omni parte patitur angustiam: quia interiori consolatione caret, & exteriorem quærere prohibetur. Religio-

sus extra disciplinam viuens, graui patet ruinae. Qui laxiora quaerit & remissiora, semper in angustiis erit: quia aut vnum, aut reliquum sibi displicebit.

8 Quomodo faciunt, tam multi alij religiosi: qui satis arctati sunt, sub disciplina claustrali? Rarò exeunt, abstractè viuunt, pauperrimè comedunt, grossè vestiuntur, multum laborant, parum loquuntur, diu vigilant, mature surgunt, orationes prolongant, frequenter legunt, & se in omni disciplina custodiunt. Attende Carthusienses, Cistercienses, & diuersae religionis monachos ac moniales: qualiter omni nocte, ad psallendum Domino assurgunt. Et ideo turpe esset, vt tu deberes in tam sancto opere pigritare: vbi tanta multitudo religiosorum, incipit Deo iubilare.

9 O si nihil aliud faciendum incumberet, nisi Dominum Deum nostrum, toto corde & ore laudare? O si numquam indigeres comedere, nec bibere, nec dormire: sed semper posses Deum laudare, & solummodò spiritualibus studiis vacare: tunc multò felicior esses quàm modò, cum carni ex qualicumque

cumque necessitate seruis. Utinam non essent istæ necessitates, sed solummodo spirituales animæ refectiones, quas (heu) satis rarò degustamus.

10 Quando homo ad hoc peruenit, quòd de nulla creatura consolationem suam quærit, tunc ei Deus primò perfectè sapere incipit: tunc etiam benè contentus de omni euentu rerum erit.

Tunc nec pro magno lætabitur; nec pro modico contristabitur: sed ponit se integrè & fiducialiter in Deo, qui est ei omnia in omnibus: cui nihil utique perit nec moritur, sed omnia ei viuunt, & ad nutum incunctanter deseruiunt.

11 Memento semper finis, & quia perditum non redit tempus. Sine solitudine & diligentia, nunquam acquires virtutes. Si incipis tepescere, incipies malè habere. Si autem dederis te ad feruorem, inuenies magnam pacem, & senties leuiorem laborem, propter Dei gratiam, & virtutis amorem. Homo feruidus & diligens, ad omnia est paratus. Maior labor est resistere vitiis & passionibus, quàm corporalibus insudare laboribus. Qui

D 4 paruos

80 DE IMIT. CHRISTI LIB. I.
paruos non vitat defectus , paulatim
labitur ad maiores . Gaudebis semper
vespere , si diem expendas fructuosè
Vigila super teipsum , excita teipsum,
admone teipsum ; & quicquid de
aliis sit , non negligas teipsum . Tan-
tum proficies , quantum tibi ipsi vim
intuleris . Amen.

FINIS.

LIBER